N°. 267. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 10 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

(*Staatsblad* n°. 193.) *WET van den 4den November 1852, verklarende het algemeen nut der verlenging van den Spoorweg van* Arnhem *tot de* Pruissische *grenzen.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ. ENZ. ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de verbinding van den spoorweg van *Amsterdam* tot *Arnhem* met de *Pruissische* spoorwegen in het algemeen belang noodig is, en dat die verbinding, ingevolge de overeenkomst van ... door de Nederlandsche Rijnspoorwegmaatschappij moet worden tot stand gebragt;

Gelet op de wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 125);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Wij verklaren, dat het algemeen nut de onteigening vordert, ten name van de Nederlandsche Rhijnspoorwegmaatschappij, van de eigendommen noodig tot verlenging van den spoorweg tusschen *Amsterdam* en *Arnhem* tot de *Pruissische* grenzen in de rigting van *Emmerik*, aanvangende aan het tegenwoordig station te *Arnhem*, verder loopende ten noorden dier stad, doorsnijdende den *Hommelschen* weg en den straatweg van *Arnhem* naar *Zutphen*;

vervolgens door de gemeenten *Rheden* en *Westervoort*, over den Schaapsdijk, den *IJssel*dijk en den grooten weg van *Arnhem* naar *Emmerik* en met eene brug beneden de *Westervoortsche* schipbrug den *IJssel* overtrekkende;

daarna gaande door de gemeenten *Duiven* en *Zevenaar*, ten zuiden van de kommen dezer gemeenten;

wijders dwars over den grooten weg van *Arnhem* naar *Emmerik* en, na den Rhijndijk te zijn overgetrokken, bij het ten jare 1846 bepaalde punt op de grenzen tusschen *Nederland* en *Pruissen* sluitende aan den spoorweg, die van *Oberhausen*, gelegen aan den *Keulen-Minder* spoorweg, over *Emmerik* naar de *Nederlandsche* grenzen zal worden gelegd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 4den November 1852.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Uitgegeven den *tienden* November 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

Bij besluit van 6 November jl., n°. 56, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan den oud-Minister van Buitenlandsche Zaken mr. *H. van Zuylen van Nyeveld*? vergunning te verleenen tot het aannemen en dragen van het ridderkruis der Frederiks-orde, hem door Z. M. den Koning van Wurtemberg geschonken.

Bij besluit van 7 November jl., n°. 54, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan Hoogstdeszelfs kamerheer mr. *H. F.* baron *van Zuijlen van Nyvelt* vergunning te verleenen tot het aannemen en dragen van het ridderkruis der orde van de Kroon van Wurtemberg, hem door Z. M. den Koning van Wurtemberg geschonken.

Bij besluit van den 4den November 1852, n°. 83, is door Zijne Majesteit vergunning verleend aan den heer *Hendrik Königswarter*, consul van Saksen-Coburg en Gotha, te Amsterdam, tot het aannemen en dragen der versierselen van ridder der Leopolds-orde, hem door Zijne Majesteit den Koning der Belgen geschonken.

Bij besluit van 1 November jl., n°. 49, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan *Job den Dulk*, te Scheveningen, eene gratificatie van f 100 toe te kennen, uit hoofde van onderscheiden door hem verrigte daden van menschlievendheid.

Bij besluit van 7 November jl., n°. 61, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, tot burgemeester der gemeente Ferwerderadeel, met ingang van 1 Januarij 1853, te benoemen *R. J. van der Leij*.

Bij besluit van 7 November jl., n°. 68, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1°. op hun verzoek eervol ontslag te verleenen:

aan *J. Vlierboom*, als 2de luitenant bij de dienstdoende schutterij te Rotterdam;

aan *C. Roosenboom* en aan mr. *P. C. Visser*, als 1ste luitenant bij de dienstdoende schutterij te 's Gravenhage, beiden wegens verandering van woonplaats;

aan *N. L. H. van Santen*, als kapitein bij de dienstdoende schutterij te Amsterdam;

aan *F. Uilham* Foppeszoon, als 2de luitenant bij de dienstdoende schutterij te Enkhuizen;

aan *J. F. Nering Bögel* als 2de luitenant bij de dienstdoende schutterij te Deventer; en

2°. te benoemen:

bij de dienstdoende schutterij te Arnhem:

tot kapitein *H. H. Vitringa*, thans 1ste luitenant;

tot 1sten luitenant *J. J. van de Wall*, thans 2de luitenant;

tot 2den luitenant *H. H. Reijers*, thans sergeant;

bij de dienstdoende schutterij te Rotterdam:

tot 2den luitenant *J. Veder*, thans schutter;

bij de dienstdoende schutterij te 's Gravenhage:

tot 1sten luitenant jhr. *A. J. A. van Rijckevorsel* en mr. *L. P. Op den Hooff*, thans 2de luitenant;

tot 2de luitenants *J. H. L. Ruse*, thans schutter, *H. W. J. C. Swaan* en *F. H. R. R.* baron *Fagel*;

bij de dienstdoende schutterij te Kampen:

tot auditeur bij den schuttersraad mr. *T. Helmich Bendam*, advocaat aldaar.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 8den November 1852, n°. 81 is aan den heer *J. d'Aguin* eervol ontslag verleend als consul der Nederlanden te Panama, en voor de provincie van dien naam.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 1sten dezer, n°. 53, wordt de luitenant ter zee van de 1ste klasse *P. M. van Druten*, met den laatsten December dezes jaars eervol afgevoerd uit het corps zee-officieren der Nederlandsche Marine, en bij krachtens § 2 *c* van art. 33 der wet van den 28sten Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 126), met den eersten Januarij 1853 wegens in en door de dienst ontstane ligchaamsgebreken op pensioen gesteld, alsmede aan hem, ingevolge art. 13 en § *b* van art. 14 der wet van gelijke dagteekening (*Staatsblad* n°. 127), een jaarlijksch pensioen van f 1100 toegekend.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

De Minister van Finantien heeft bij resolutie van 3 November jl., n°. 100, goedgevonden, met wijziging in zooverre van de bij lett. *b* der resolutie van den 30sten Januarij 1851, n°. 73, voorkomende inlichting omtrent het kenmerkend teeken, tot onderscheiding van *de koperen platen en bladen voor het koperen der schepen*, van die, tot andere einden bestemd, aan de heeren arrondissements-directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te kennen te geven, met uitnoodiging, om aan de daarbij betrokkene ambtenaren in hunne respective directien dienovereenkomstig de vereischte orders uit te vaardigen, dat, volgens ter zake voorschreven bekomene nadere opgaven, de eerstgenoemde platen en bladen, onder de hierna vermelde afmetingen en met het daarbij opgegeven gewigt voorkomen bij eene lengte, welke tusschen de 1.22 en 1.33 Ned. el blijft, wordt voor de zoogenaamde halve bladen eene breedte tusschen de 0.50 en 0.51 Ned. el met een gewigt van 4 tot 6 Ned. ponden bevonden, en bij diezelfde lengte voor de een derde bladen, eene breedte tusschen de 0.32 en 0.35 Ned. el met een gewigt van 3 tot 4 Ned. ponden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Senaat heeft het voorstel tot herstelling van het Keizerschap, zoo als het door de commissie gewijzigd was, met algemeene stemmen behalve eene (die van den heer Vieillard, een man van republikeinsche denkwijze) aangenomen, en onverwijld aan den Prins-President te St. Cloud overgebragt; deze heeft in eene merkwaardige rede verklaard de Keizerlijke waardigheid aan te nemen, met de vrijheid om bij ontstentenis van eigen mannelijk kroost eenen troonopvolger uit zijn geslacht te kiezen.

Het rapport der commissie van den Senaat over dat voorstel houdt het volgende in:

„ Mijne heeren de Senatoren, Frankrijk vraagt thans een grooten politieken maatregel van u, om zijne ongerustheid te doen ophouden en zijne toekomst te verzekeren. Doch hoe gewigtig deze maatregel ook zij, geen dier groote moeijelijkheden, welke de wijsheid der wetgevers doen aarzelen, is daaraan verbonden. De zoo treffende betuigingen van den volkswensch maken de taak der staatsmannen ligt.

„ In de gebeurtenissen die voor onze oogen plaats grijpen, is alles ligt verklaarbaar. Na groote politieke schokken plegen de volken zich met

wrengde in de armen te werpen van den krachtigen man dien de Voorzienigheid hun toezendt. Bij de gevaren die laatstelijk ons Vaderland bedreigden, heeft die krachtige man zich den 10den December 1848 en den 2den December 1851 doen kennen, en Frankrijk heeft hem zijne veege vlag toevertrouwd. Heeft het land bij dien gedenkwaardigen reistogt, die voor hem eene reeks van zegepralen was, verklaard hem zijne vlag voor altijd te willen toevertrouwen, het is omdat die man door wijsheid en beleid getoond heeft voor de groote taak berekend te zijn; het is omdat eene natie, die de beroeringen eener stormachtige regering ondervindt, door eene onvermijdelijke reactie dengene wordt te gemoet gevoerd, welke het best de orde, de bestendigheid, de rust verzekert. Deze onschatbare zegeningen nu zijn thans in de hand van Lodewijk Napoleon en van niemand anders. Hij heeft, als aanbeveling aan Frankrijk, zijne oneindig groote verdiensten, de tooverkracht zijner populariteit, de herinneringen van zijn geslacht, onvergankelijke herinneringen van orde en regelmaat in de maatschappij en van heldenmoed, die het hart der Franschen doen kloppen. Hij verjongt, in het oog van Europa, den grootsten naam des nieuwen tijds, niet langer tot het behalen van krijgsroem, waarin onze historie rijk genoeg is, maar om de politieke en maatschappelijke stormen te bedwingen, om aan Frankrijk de veroveringen des vredes te schenken, om de onderlinge vriendschap der Staten te bevestigen en vruchtbaar te maken. Binnen en buiten 's lands is aan zijnen persoon eene onafzienbare toekomst vol vreedzame beschaving en krachtsinspanning verknocht. Die toekomst mag niet aan den toevalligen loop der gebeurtenissen en aan overrompelingen van weêrspannige partijen worden bloot gegeven.

» Daarom vraagt Frankrijk het monarchaal bewind eens Keizers, met andere woorden: de geordende revolutie en de geregelde demokratie. Dat wilde het land op den 10den December 1848, toen het door de sluwe bepalingen eener vijandig gezinde constitutie belet werd zijne gansche meening te uiten; dat wilde het nog op den 20sten December 1851, toen de gematigdheid van een edel gemoed belette zulks van het volk te vragen. Maar thans is het volksgevoel als een stroom die door de dammen breekt. Er zijn tijdstippen waarop ook de geestdrift het regt heeft de groote vragen te beslissen. Het heeft nu lang genoeg geduurd dat door in het oog loopende verschijnselen blijkbaar was, wat de roeping zijn moest van Lodewijk Napoleon, en dat haar aard door de schranderheid der staatslieden even zoo als door het instinct des volks werd begrepen. Na de bittere ironie, die gelegen was in de plaatsing van den erfgenaam eener kroon aan het hoofd eener republiek, was het onmiskenbaar dat Frankrijk, demokratisch blijvende in zijne zeden, niet ophield in hebbelijkheden en instinctmatige neigingen monarchaal te zijn, en dat het de herstelling wilde van de monarchie in den persoon van den prins, die zich den lande deed kennen als den vredestichter tusschen twee eeuwen en tusschen twee beginselen, als den band tusschen het staatsgezag en het volk, als het monarchale zinnebeeld der geregelde demokratie.

» Op het eind der laatstvorige eeuw had het overwigt van het demokratisch element bespiegelende of heethoofdige lieden doen denken dat Frankrijk het nieuwe tijdvak, hetwelk het intrad, moest kenmerken door eene klove tusschen zijne regering en den monarchalen vorm. Men ontleende de republiek aan de oude geschiedenis. Doch in Frankrijk zijn politieke nabootsingen zelden gelukt. Ons land, hoewel het den naam heeft van ligtzinnigheid, is onverzettelijk gehecht aan zekere nationale denkbeelden, aan zekere aloude hebbelijkheden waardoor het de oorspronkelijkheid behoudt op welke het trotsch is. De republiek kon op Franschen bodem niet inheemsch worden; zij bezweek door hare eigen buitensporigheden, en deze beging zij alleen omdat zij niet in den volksgeest lag. Zij was slechts eene uitwendig schitterende en innerlijk schrikkelijke tusschenpooze tusschen twee monarchien.

» Te dien tijde had de faam een dier mannen tot het hoog gezag verheven, welke vorstenhuizen stichten en hunne eeuw overleven. Op dezen nieuwen stam zag Frankrijk eene monarchie bloeijen zoo als aan den nieuwen tijd voegt, en die voor geene andere in grootheid en magt onderdeed. Is het niet eene indrukwekkende les, wanneer men vijftig jaren later eene tweede proefneming met de republikeinsche staatsinrigting, een gelijk lot ziet ondergaan? Is het niet een treffend voorbeeld van de volhardendheid van den Franschen volksgeest in hetgeen het wezen van zijn politiek leven uitmaakt? Is de proeve niet volledig en beslissend?

» Te meer zal zij zulks zijn, daar de keizerlijke monarchie al het nuttige der republiek heeft zonder hare gevaren. Aan de andere monarchale staatsinrigtingen (wier uitstekende diensten wij echter niet willen verkleinen) is ten laste gelegd dat zij den troon op een te grooten afstand van het volk geplaatst hebben; en de republiek, bogende op haren oorsprong uit den schoot des volks, heeft tegen die staatsinrigtingen eene welgekozen borstwering gezocht in de volksmenigte die zich vergeten en miskend achtte. Maar het keizerrijk, op het demokratische terrein sterker zijnde dan de republiek, ontneemt haar die borstwering. Geene regering is er die door het volk krachtiger geschraagd, wier verlies door hetzelve dieper betreurd werd, dan het keizerrijk. Het volk vooral is het hetwelk zich het keizerschap herinnerd en aan hetzelve indachtig gemaakt heeft, als een middel tot afwering van de droomerijen der hersenschimmenjagers en van de proefnemingen der volksberoerders. Van een anderen kant is het Keizerrijk de eenige regering die roem kan dragen op het door de voormalige monarchie erkende » regt der Fransche natie om » zich eenen Koning te kiezen," gelijk in het edict van Julij 1717 en in de verklaring van 26 April 1723 gezegd wordt; en tevens is het de eenige die geene twisten met het volk heeft te voeren gehad. Toen het in 1814 viel, was het niet door eene botsing der natie tegen hare regering. Het was eene gewelddadige scheuring, bewerkt door den toevalligen loop van eenen krijg tegen een overmagtigen buitenlandschen vijand. Doch het volk heeft immer het Keizerschap als zijn eigen gewrocht, als een uitvloeisel van het volk zelf beschouwd; en het staat in 's volks genegenheid veel hooger dan de republiek, eene regering zonder naam en zonder kalmte, waarvan het de gewelddadigheden harer proconsuls veeleer dan de met Fransch heldenbloed gekochte overwinningen gedenkt. Dat is de reden waarom de Napoleons-monarchie reeds eenmaal de republiek vervangen heeft en haar nogmaals moet vervangen. De republiek ligt eigenlijk in het keizerschap opgesloten, wegens het op eene overeenkomst gegrond karakter der instelling en de uitdrukkelijke verleening en opdragt des staatsgezags van den kant des volks. Doch het keizerrijk is beter dan de republiek, omdat het ook eene monarchie is, dat is te zeggen de heerschappij van den algemeenen wil toevertrouwd aan de regelende hand van een enkel persoon, met de erfelijkheid als vereischte en de bestendigheid als gevolg. De monarchie heeft de goede hoedanigheid dat zij zich uitnemend wèl voegt naar al de vooruitgangen der beschaving; beurtelings was zij van leenregtelijken, van onbeperkten en van gemengden aard, immer oud en immer nieuwerwetsch, en nu heeft zij niets anders meer te doen dan weder het door den Keizer geopende tijdperk harer demokratische omschepping in te treden. Dat wordt thans door Frankrijk verlangd; dat wordt van u gevraagd door een land hetwelk van hersenschimmen walgt en aan afgetrokken staatsbegrippen niet langer gelooft, door den volksgeest die uit eene vereeniging van gezond verstand en dichterlijk gevoel zóó is zamengesteld, dat hij aan geen staatsgezag gelooft, tenzij het zich in de gedaante van een held of van een vorstelijk persoon vertoone.

» Ware ook deze liefde der Franschen voor de monarchie slechts een vooroordeel, het zoude moeten worden ontzien; men kan geen volk regeren dan in overeenstemming met deszelfs begrippen. Doch bovenal moet zij geëerbiedigd worden, omdat zij voortvloeit uit het besef van 's lands waarachtigste behoeften en regtmatigste belangen. Frankrijk is een groote Staat, die in- en uitwendig de sterkte wil behouden welke hij ontleent aan het bezit van een uitgebreid grondgebied en van vijf en dertig millioen inwoners. Het is een landbouwend en tevens een handeldrijvend land. Ondanks den rijkdom van zijnen bodem zoude het armoedig zijn, zoo niet door de kunstvlijt eene onberekenbare waarde van roerende goederen bij zijn onroerend kapitaal gevoegd wierd, en zoo niet door de zucht voor beschaafde genietingen en voor eene gematigde weelde aan den arbeid steeds nieuw voedsel wierd gegeven. Doch zal de arbeid zijne ondernemingen tot het gewenschte eind brengen, dan behoeft hij zoo veel geldelijke voorschotten en eene zoo onafgebroken aaneenschakeling van krachtsinspanningen, dat hij geene vrucht zou dragen, wanneer hij door de stormen eener staatkunde van onrust en ommekeering gestoord of gestremd wierd. Hij verlangt dus van de staatsinstellingen bestendigheid, de bron van algemeene gerustheid en de moeder van het krediet. Dit alles wordt vereischt voor de regelmatigheid en den welstand van het volksleven, en kan alleen door de monarchie aan Frankrijk worden verschaft; het wordt door elken anderen regeringsvorm in de waagschaal gesteld.

» De monarchie is de eigenaardige regering van groote Staten, aan welke de voor langen duur berekende instellingen verwonderlijk wel voegen, gelijk een groot gebouw de hechtste grondslagen behoeft. De republiek integendeel is alleen voor kleine Staten eene passende inrigting."

Tot staving dezer laatste stelling wordt op de geschiedenis van den ouden en den nieuwen tijd gewezen; dan vervolgt het rapport:

» Wel is waar, de gelijkheid wordt in Frankrijk als vergood, en van eene monarchie is het bevoorregte bestaan onafscheidelijk van zulke groote en zeldzame wezens, die God boven de andere menschen verheft om vorstenhuizen te vormen, en welke niet zoo zeer menschen zijn als eene verpersoonlijking van een volk en de vertegenwoordiger van deszelfs beschaving. Maar de gelijkheid, zoo als die in Frankrijk wordt begrepen, ziet zonder afgunst die uitstekende punten, welke onder Gods bestuur en voor het staatsbelang oprijzen en beneden welke alles weder waterpas is. En niets kan men in een land van gelijkheid minder verdragen dan onder de heerschappij van zijne gelijken te staan. Aan den eisch naar gelijkheid is hier geheel voldaan, wanneer ieder kan geraken tot staatsambten, tot rijkdom, tot roem, tot alles behalve dat ééne uitstekende punt, het hoog gezag hetwelk om der wille der algemeene rust als de kruin der maatschappij voor mededinging en naijver ontoegankelijk gesteld is. Zoo is de democratie zeer wel vereenigbaar met de monarchie, en deze vereeniging is te hechter daar zij door de rede gelijk door de volkszeden wordt bevestigd.

» Mogten bedilzieke lieden, zich wijzer achtende dan het gansche land, aan hen die een erfelijk keizerschap wenschen, de bezwaren voorhouden die minderjarige en slechte vorsten van tijd tot tijd aan de monarchale Staten kunnen berokkenen, ons antwoord is dat elke menschelijke instelling hare gebreken en zwakke punten heeft. De monarchie heeft het voorregt der volmaaktheid niet. Zij heeft alleen voor Frankrijk de verdienste van onbetwistbaar verkieslijk te zijn boven het stelsel eener regering door gestadige volkskeuze, welke alleen eene eeuwige reeks van worstelingen en wisselvalligheden aanbiedt en geene zwarigheid oplost zonder terstond eene andere te doen oprijzen.

» Eenige staten der oudheid meenden iets beters dan de monarchie te hebben gevonden door in oppermagtige en onontbindbare vergaderingen het in de regerende geslachten gelegen element van bestendigheid te plaatsen. Maar hebben die vergaderingen ook niet hare zwakheden gehad? Gewaagt hare geschiedenis niet van jammerlijke dagen van onveilheid of van dwingelandij? Heeft hare lafhartigheid haar nimmer onder drieste en oproerige voogden gesteld? Uit het oogpunt der zedelijke verantwoordelijkheid, een der groote breidels van het geweten, is eene vergadering niet met een man te vergelijken. In de vergaderingen verdwijnt de verantwoordelijkheid der leden in die van het ligchaam; en daar eene gezamenlijke verantwoordelijkheid schier alleen in schijn bestaat, gebeurt het dat deze onverantwoordelijkheid, die soms de kracht en de onafhankelijkheid der vergaderingen uitmaakt, ook de oorzaak is harer buitensporigheden. Bij eenen vorst daarentegen is de verantwoordelijkheid ondeelbaar, onontwijkbaar, en legt zij al haar gewigt in de schaal om de balans naar den kant van den pligt te doen overslaan. Eindelijk, wanneer een slechte geest een oppermagtig politiek ligchaam vermeestert, wordt er eene hebbelijkheid; dan wordt elke voorafgaande misstap een grond tot aanprijzing van een volgenden; dan verkrijgt het kwaad het gezag eener herkomst, en dan kan het ligchaam niet in stand blijven zonder dat ook het kwaad in stand blijve. Dringt daarentegen een slechte geest tot den troon door, zijn gevaarlijke invloed duurt niet langer dan het leven van één mensch en wordt nog verzacht en gebroken door de [illegible] stellingen en de zinsveranderingen, waarvoor een mensch meer vatbaar is dan eene vergadering."

Tot de bijzondere bepalingen van het senaatsbesluit overgaande, zegt het rapport: » Lodewijk Napoleon zal den naam van Napoleon III aannemen. Deze naam klonk hem uit den mond des volks tegen; wij kiezen dien niet, wij nemen hem aan als uit het ongekunstelde volksgevoel opgeweld zijnde. Hij heeft buitendien den diepen zin die in al de uitingen van het verwonderlijk instinct des volks ligt. Het is eene hulde voor Napoleon I, dien het volk nimmer vergeet; het is een hartroerend aandenken aan zijn jeugdigen zoon die grondwettig tot Keizer der Franschen werd uitgeroepen, en wiens regering, hoe kort zij ook ware, niet uit de geschiedrollen gewischt is door den nederigen staat waarin hij later als balling leefde. Die naam behelst voor de toekomst de oplossing van de vraag der erfelijkheid, en duidt aan dat het keizerschap na Lodewijk Napoleon erfelijk zijn zal, gelijk het voor hem erfelijk was. Eindelijk knoopt hij dit tijdperk onzer politieke redding aan den glorierijken naam, waaraan in een vroegeren tijd insgelijks 's lands behoud was verknocht.

En echter blijft nevens deze historische zijde der zaak, de waarde beduidenis der gebeurtenissen onzer dagen onverminderd. Wordt Lodewijk Napoleon thans geroepen om het werk van zijnen oom weder op te vatten, het is niet alleen omdat hij des Keizers erfgenaam is, maar omdat hij verdient het te zijn; het is wegens zijne toewijding aan het heil van Frankrijk, wegens zijne eigene daden ter redding des lands uit de klaauwen der regeringloosheid. Het is hem niet genoeg, des Keizers erfgenaam te wezen; buitendien moet hij ook ten derden male worden de man van 's volks keuze te zijn; de erfelijkheid en de volkskeuze zullen alzoo zamenwerken om hem dubbel vermogen bij te zetten; het nieuwe feit zal het oude feit verjongen door de kracht van eene herhaalde toestemming en van een tweede contract.

» Het voorgesteld senaatsbesluit geeft verder aan Lodewijk Napoleon het regt om bij ontstentenis van regtstreeksche afstammelingen, eenen erfgenaam aan te nemen. De aanneming, die voor particulieren tot het gemeene regt behoort, kan in de regerende geslachten slechts eene uitzondering zijn; want waar de natuurlijke erfopvolging ophoudt, daar beginnen de beginselen van het staatsregt mede, dat de keus van een monarch aan het volk toekomt. Doch dit is de regel van gewone tijden; hij kan niet onvoorwaardelijk toegepast worden op eenen tijd waarin eene nieuwe orde van zaken onder geheel buitengewone omstandigheden ontvangt.

Lodewijk Napoleon, door 's volks vertrouwen met het maken eener constitutie belast geworden zijnde, kan des te eerder volmagt ontvangen om te voorzien in zekere gebeurlijkheden, welke die constitutie zouden kunnen ten val brengen. De regerende geslachten hebben dikwijls de boosheid der menschelijke natuur ondervonden op eene geduchte wijze. Alle wijs beraamde plannen in duigen wierp. Het Fransche volk is niet van meening zijn, dat het te veel van zijne regten afstaat, wanneer het zich ook in dit opzigt verlaat op het wijs beleid van den vorst, dien het tot zijnen lotsbeschikker heeft gesteld. Buitendien is die bepaling ontleend aan de keizerlijke constitutien. Het herboren keizerrijk moet niet zwakker zijn dan toen het ontstond. En om aan den geest en de letter van hetgeen destijds bepaald is, getrouw te blijven, stelt het voorgestelde senaatsbesluit in, dat alleen mannelijke eigen en wettige afstammelingen der broeders van Napoleon I mogen aangenomen worden. Het onbeperkte regt van adoptie zoude blijkbaar in strijd zijn met den aard van het Keizerschap toch is onafscheidelijk van den naam van Bonaparte het is niet denkbaar zonder een lid van dat geslacht, met hetwelk Frankrijk het contract tot vestiging van den nieuwen vorm der monarchie aangegaan heeft.

» Maar boven deze bedenking van geheel politieken aard staat in Frankrijks gevoel eene hoop die het boven al de toekomst met vertrouwen doet te gemoet zien: het is dat weldra eene echtgenoot zal plaats nemen op den nu verrijzenden troon, en dat zij den Keizer spruiten zal schenken die zijnen grooten naam en dit groote land waardig zijn. Dit is eene op den Prins rustende schuld, hem opgelegd ten dage toen hij met het *leve de Keizer* alom op zijn weg begroet werd, en die hij stilzwijgend op zich neemt ten dage dat de kroon hem op het hoofd gezet wordt. Want daar het Keizerschap met het oog op de toekomst hersteld wordt, behoort het alles mede te brengen wat aan hetzelve verknocht is en de toekomst voor schokken en onzekerheden kan beveiligen.

» Bij ontstentenis van regtstreeksche en van aangenomen erfgenamen, moet de overerving in de zijlinie geregeld worden. Wij stellen u hieromtrent eene bepaling voor, waardoor het volk aan Lodewijk Napoleon het regt zoude geven om bij een organiek besluit deze erfopvolging in het geslacht van Bonaparte te regelen. Zoo zal het senaatsbesluit in volkomen overeenstemming blijven met den volksgeest die, in zijn onbeperkt vertrouwen op Lodewijk Napoleon, hem met de zorg voor het heil des lands heeft belast; ook zal het beter strooken met den weg dien Frankrijk sedert den 2den December heeft ingeslagen. Het grootste politieke genie van Italie (Machiavel) zeide in de zestiende eeuw, dat in die zelden voorkomende, plegtige tijdsgewrichten, waarin de stichting van een nieuwen Staat geldt, alles door ééne hand moet geregeld worden. Dit heeft de natie begrepen toen zij Lodewijk Napoleon met het maken der constitutie belastte. Thans, nu in de grondslagen der constitutie eene groote verandering wordt gebragt, schijnt het natuurlijk en logisch, aan Lodewijk Napoleon een gedeelte van het wetgevend gezag terug te geven, ten einde hij op het bijzondere punt, hetwelk het naast de belangen betreft van de dynastie waarvan de wet hem tot het hoofd verklaart, de bepalingen make die het best voor het algemeen belang en het belang der monarchie passen. Voor zijn gedacht gelijk voor zijn land is Lodewijk Napoleon een buiten den regel staand man; men schrome niet hem groot te maken, opdat hetgeen de regtmatigheid eischt, door hem alleen met aller instemming worde verrigt."

Vervolgens licht het rapport eenige minder gewigtige bepalingen van het voorgestelde senaatsbesluit toe, waarbij het nadrukkelijk betoogt, dat de leden van het Keizerlijk geslacht, in het algemeen belang, als onder de gedurende voogdij des Keizers moeten geplaatst worden; dan besluit het verslag aldus:

» Het nieuwe Keizerrijk ontstaat niet te midden van het wapenrumoer, het kamp van muitzieke legerbenden. Het is het eigenwillig gewrocht van den volksgeest; het is ter wereld gekomen onder het blijde gejuich van de vreedzame bevolking van stad en land; het zal derhalve het *keizerrijk des vredes* zijn, dat is te zeggen de omwenteling van 1789 zonder de revolutionnaire begrippen, de godsdienst zonder de onverdraagzaamheid, de gelijkheid zonder de dwaasheden der gelijkmakers, de liefde voor het volk zonder de kwakzalverijen der socialisten, de nationale eer zonder de rampen van den oorlog. O! zoo de groote schim des Keizers eenen blik werpt op het hem zoo dierbare Frankrijk, dan zal zij van blijdschap beven, ziende dat de sombere en duistere voorspellingen van St. Helena, die eene poos hare verwezenlijking nabij waren, blijken ijdel te zijn. Neen, Europa zal niet aan de wanorde der regeringloosheid worden overgeleverd! Neen, Frankrijk zal niet de grootsche staatsinstellingen worden beroofd! En het zijn de Napoleontische begrippen, met de daaraan door een edelhartigen vorst gegeven heilzame wending, die de schutsmuur der beschaving zullen zijn."

Het door den Senaat aangenomen besluit eindigt met de volgende verklaring, die aan de volksstemming zal worden onderworpen:

» Het volk wil de herstelling van het Keizerschap in den persoon van Lodewijk Napoleon Bonaparte, met erfopvolging in zijne regtstreeksche en aangenomen nakomelingschap, en geeft hem het regt om de orde der erfopvolging in het geslacht van Bonaparte te regelen, gelijk bepaald is bij het senaatsbesluit van ... November 1852."

De rede waarmede de Prins-President op de aanbieding van het senaatsbesluit geantwoord heeft, is nog niet openbaar gemaakt. Maar zij moet, naar hetgeen daarvan te Parijs verhaald werd, even als de te Bordeaux gehouden rede, de strekking hebben, om beduchtheden, die het nieuwe Keizerschap elders in Europa, en verwachtingen die het in het Fransche leger zoude kunnen doen ontstaan, weg te nemen.

— Een telegraphisch berigt uit Parijs van gisteren, den 8sten dezer, houdt het volgende in: » Het is stellig dat de maarschalk Jerôme zijne betrekking als voorzitter des Senaats nederlegt. Het volk is opgeroepen om den 21sten dezer over het voorgestelde volksbesluit tot herstelling van het Keizerschap te stemmen. Het Wetgevend Ligchaam komt den 25sten dezer bijeen."

— De *Moniteur* van den 7den dezer behelst de volgende mededeeling: » In oorden alwaar de verlaging der zoutbelasting het meeste genoegen aan het volk gedaan heeft, zoekt men het denkbeeld te verspreiden dat die belasting weder op het vroegere bedrag zal worden gebragt. Het gouvernement logenstraft dat gerucht; het denkt er niet aan, de geringste wijziging in deze belasting te brengen."

RUSLAND.

Een telegraphisch berigt uit St. Petersburg, den 7den dezer te Berlijn ontvangen, meldt, dat Z. K. H. de Hertog Maximiliaan van Leuchtenberg, gemaal van H. K. H. de Grootvorstin Maria Nikolajewna, den 5den dezer overleden is.

Met dit en het vorig nommer der *Staats-courant* zijn verzonden vel 34, 35, 65 en 72 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, eenige laatstelijk voor de Tweede Kamer gedrukte stukken behelzende.

PROGRAMMA DER PRIJSVRAGEN VAN HET STOLPIAANSCH LEGAAT TE LEYDEN.

Curatoren van het Stolpiaansch Legaat aan de Universiteit te Leyden hebben in hunne vergadering van den 15den October 1852 besloten de twee navolgende prijsvragen voor te stellen:

I. Quomodo, servata indole religionis Christianae, jura et officia definienda sunt, tum parentum, tum Ecclesiae, tum Civitatis, circa eruditionem et educationem: dat is, welke zijn, naar Christelijke beginselen, de regten en pligten van Ouders, Kerk en Staat ten opzigte van onderwijs en opvoeding.

II. Quid est quod Ethica Christiana reprehendat in ea juventutis institutione, in qua veterum Graecorum et Romanorum scripta et monumenta cognoscenda et interpretanda proponuntur?

Quodsi ea institutio tum commoda, tum incommoda habet, quaeritur utra graviora sint.

Postremo, in utramcumque sententiam pronuntiandum sit, quaeritur quid providere oporteat eos, quorum vel auctoritate vel opera ea disciplina suscipitur, ut ea juventuti emolumento sit.

dat is,

Wat is er van den kant der Christelijke zedekunde in te brengen tegen het gebruik van de schriften der Grieken en Romeinen tot de wetenschappelijke opleiding der jeugd?

Zijn de voordeelen, welke dit gebruik oplevert, grooter of kleiner dan de nadeelen, die er uit voortspruiten?

Welke middelen behooren zij, aan wie het opzigt over het onderwijs of het onderwijs zelf is toevertrouwd, hetzij in het eene hetzij in het andere geval, ten nutte van het opkomend geslacht aan te wenden?

De prijs voor het goedgekeurde antwoord op eene van deze vragen is de gouden medaille ter innerlijke waarde van twee honderd vijftig gulden en honderd gulden in geld, of wel naar verkiezing de geheele som in geld.

De antwoorden moeten, in het Latijn of Nederduitsch geschreven, met eene spreuk geteekend en met bijvoeging van een gesloten biljet, dat dezelfde spreuk tot opschrift heeft en waarin des schrijvers naam en adres is opgegeven, vrachtvrij gezonden worden aan den hoogleeraar J. van der Hoeven, thans secretaris van het Legaat; die op de eerste vraag vóór den eersten Mei 1854, die op de tweede vóór den eersten November 1853.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Overijssel.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 19den November 1852, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Overijssel of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 4de District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Zwolle, worden Aanbesteed:

Het Bouwen eener Ontvangers-woning met annexe Loods tot visitatie van Goederen op de Grensscheiding van Pruissen en Nederland bij de Glanebrug.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Overijssel te Zwolle, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende den 3den dag vóór de Besteding de noodige Aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Conrad te Zwolle, en den Adspirant-ingenieur van Opstall te Deventer.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat blijkens eene door het Deensche Ministerie van Marine, onder dagteekening van den 10den dezer uitgevaardigde bekendmaking, op den Noord-Westelijken hoek van het kleine Eiland *Seiro* (*Gniben* genaamd), op 55° 55′ 10″ N. Br. en 11° 5′ 9″ O. L. van Greenwich een draaijend Lagtlicht zal ontstoken worden, op eenen Toren, 50 voet boven den beganen grond en 100 voet boven de oppervlakte der Zee verheven. Dit nieuwe Kustvuur, dat voor het eerst op den 25sten dezer maand ontstoken en vervolgens op gelijken tijd als de overige Kustlichten des Lands brandende zal gehouden worden, namelijk van een half uur na Zonsondergang tot Zonsopgang, bestaat uit 9 Lampen met Lichtkaatsers die in 6 minuten tijds eene omdraaijing volbrengen, zoodanig dat zij om de twee minuten een sterk schijnsel geven dat 12—15 seconden duurt.

Dit vuur verlicht den geheelen horizon, op eenen afstand van 3½ tot 4 mijlen.

's Gravenhage, den 28sten September 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Tiende* trekking der *Vijfde* Klasse van de 218de *Staats-Loterij*, op Dingsdag den 9den November 1852, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

No. 2815 een prijs van 2500 gulden,
» 10923 » » » 1000 »

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

** De Kolonel en Plaatselijke Kommandant der Vesting Breda, als belast met het beheer der Garnizoens-Bakkerij, is van meening, om, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, op Woensdag den 24sten November 1852, des middags ten 12 ure, aan te besteden het leveren van:

Zes Lasten Kubanka-Tarwe;
Zes » Witte Zeeuwsche Tarwe;
Drie » Zeeuwsche Rogge.

Zullende de Voorwaarden dier levering van en met heden ter inzage liggen op het Bureau van hem Plaatselijken Kommandant.

Men is gehouden te zorgen, dat, even als de Monsters, de Inschrijvings-Biljetten op den omslag of de buitenzijde met den naam des Leveranciers gekenmerkt zijn.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 26sten dezer, des middags om 12 ure, zal door den Luitenant-Kolonel, belast met het toezigt over de Garnizoens-bakkerij te Alkmaar, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, publiek worden Aanbesteed de Leverantie van Een Last Zeeuwsche, Vijftien Mudden Kubanka-, Vijftien Mudden Roode of Rhijn-tarwe, en Vijftien Mudden Blanke Pruissische Rogge, niet minder wegende dan: de Zeeuwsche 74, de Roode of Rhijn-tarwe 77, en de Rogge 72 Nederlandsche Ponden het Mud; de Voorwaarden daaromtrent zullen, van af heden tot den dag der Aanbesteding, van des morgens 9 tot des namiddags 2 ure, ter lezing liggen op het Bureau van den Garnizoens-Kommandant alhier; zullende men gehouden zijn te zorgen, dat het Merk op de aan te bieden Monsters voorkomende, ook moet worden gesteld op den omslag, waarmede het Inschrijvings-biljet wordt ingezonden.

Te Alkmaar, den 8sten November 1852.

De Luitenant-Kolonel voornoemd,
Van Heemskerk.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Vlissingen zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

Het Herstellen van Metselwerken te Vlissingen, met Levering van de daartoe noodige Bouwstoffen.

Deze Aanbesteding zal geschieden den 16den November 1852, des morgens ten 11 ure, in het benedenlocaal der Societeit la Belle Alliance te Vlissingen, alwaar van den 9den November 1852 het Bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Vlissingen.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

HERBESTEDING.

Op Donderdag den 25sten November 1852, des middags ten 12 ure, zal door Burgemeester en Wethouders der Gemeenten Spijkenisse en Hoogvliet, onder nadere goedkeuring, op het Raadhuis te Spijkenisse op nieuw worden Aanbesteed, naar een gewijzigd Bestek:

Het maken van een Pontveer op de Rivier de Oude Maas, tusschen Spijkenisse en Hoogvliet, en daarmede in verband staande Rijzen Hoofden, Dijken en Grindwegen, te zamen lang 2314 Ellen.

Deze Herbesteding zal geschieden alleen bij Inschrijving.

Het Bestek zal ter lezing liggen in de Regthuizen te Spijkenisse en te Hoogvliet, en verkrijgbaar zijn bij den Burgemeester te Spijkenisse, tegen betaling van een gulden.

De Aanwijzing zal geschieden op Zaturdag den 20sten November 1852, en aanvangen des namiddags ten 1 ure te Hoogvliet; terwijl nadere Inlichtingen zijn te bekomen bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat A. Greve, te 's Gravenhage en den Burgemeester P. Kwak, te Spijkenisse.

AKEN-MAASTRICHTSCHE SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

Op Vrijdag den 10den December aanstaande, des voormiddags ten elf ure, zal door de gemeenschappelijke Directie, in haar Bureau alhier en in bijzijn der tegenwoordig zijnde Inschrijvers, worden Aanbesteed het maken der volgende Gebouwen:

1°. eene Wachterswoning te Meerssen, tevens voorloopig Stationsgebouw;
2°. een Stations-gebouw, met twee Zijgebouwen, te Valkenburg;
3°. een voorloopig Stations-gebouw te Wylre;
4°. » » » te Simpelveld.

De Inschrijving kan geschieden voor ieder werk afzonderlijk of in massa.

De Verzegelde Inschrijvings-biljetten moeten op het hierboven bepaalde uur aan de Directie voornoemd ingeleverd worden.

Het Bestek en verdere stukken liggen, te rekenen van den 3den December aanstaande, ter inzage van de belanghebbenden in de Bureaux te Maastricht en te Aken, alwaar tevens alle nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Maastricht, den 8sten November 1852.

De Directie der Aken-Maastrichtsche Spoorweg-Maatschappij,
W. Clermont, *Vr.*

** Op Maandag den 22sten November aanstaande, des voormiddags ten elf ure, zal door de gemeenschappelijke Directie, in haar Bureau alhier en in bijzijn der tegenwoordig zijnde Inschrijvers, worden Aanbesteed het maken der volgende Gebouwen op het Stationsplein, bij Maastricht:

1°. een Stations-, tevens Douane-Gebouw;
2°. eene Rijtuigen-Loods;
3°. eene Goederen-Loods;
4°. een Gebouw voor Coke en Water;
5°. eene Locomotiven-Loods.

De Inschrijving kan geschieden voor ieder Werk afzonderlijk of in massa.

De verzegelde Inschrijvings-biljetten moeten op het hierboven bepaalde uur, aan de Directie voornoemd ingeleverd worden.

Het Bestek en verdere stukken liggen, te rekenen van den 15den November aanstaande, ter inzage van de belanghebben in de Bureaux te Maastricht en te Aken, alwaar tevens alle nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Maastricht, den 22sten October 1852.

De Directie der Aken-Maastrichtsche Spoorweg-Maatschappij,
W. Clermont *Vr.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

** Bij Acte, op den 6den November 1852, voor den Notaris *Johannes Lechner* te Schiedam, verleden, is door de Heeren *Johannes Gomarus Verdraeije*, Kamerbehanger, en *Jacob Maltha*, Kastelein, beiden wonende in Oud- en Nieuw-Mathenesse, de tusschen hen, bij Acte, op den 19den Junij 1851 voor denzelfden Notaris verleden, onder de firma van *Maltha en Compagnie* bestaande Vennootschap tot het Fabriceren en Verkoopen van Kaarsen en Inkoopen van hetgeen daartoe behoort en benoodigd is, Ontbonden verklaard, gerekend van den 1sten October laatstleden.

** Al degenen, die iets te vorderen hebben van, verschuldigd zijn aan, of eenige papieren, gelden of goederen onder zich mogten hebben betreffende den Boedel van Mejufvrouw *Anna Geertruida Baumer*, Weduwe van *Josua van 't Gooij*, overleden alhier ter stede, den 2den Junij 1847, worden verzocht daarvan voor den 1sten December aanstaande opgave, betaling of afgifte te doen aan den Ondergeteekende, als bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank alhier tot Curator in gezegde Nalatenschap benoemd zijnde; terwijl tevens de Erfgenamen van de overledene uitgenoodigd worden, van deze hunne hoedanigheid te doen blijken.

Rotterdam, 9 November 1852.

De Curator voornoemd,
A. Eickma.

** Aan de Bekende en Onbekende Schuldeischers in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Heer *Cornelis Anemaet*, in leven Notaris, gewoond hebbende en overleden te Oude-Tonge, wordt bij deze ter kennis gebragt, dat den 29sten en 30sten November 1852, ten Kantore van den Notaris *A. Weel Dz.*, te Ooltgensplaat, visie kan worden genomen der Rekening en Verantwoording derzelve Nalatenschap; zullende, indien er geen verzet plaats heeft, op den 1sten December daaraanvolgende, des voormiddags ten elf ure, in het Gemeentehuis te Oude-Tonge, worden overgegaan tot Uitbetaling der vorderingen, voor zooverre het saldo der Nalatenschap zal kunnen strekken.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

Amsterdam, 8 November 1852.

Nederland. — Werk. Schuld 2½ pct. 63¾; dito 3 pct. 76$^{9}/_{16}$; dito 4 pct. 95$^{3}/_{16}$ à 95¼; O. I. Leening 1844, 4 pct. 94$^{5}/_{8}$ à 94$^{11}/_{16}$; Amortisatie-Synd. 3½ pct. 94½; Handelm. 4½ —; Haarlemmer-Meer 5 pct. —; Aand. Rhijn-spoorweg 4½ pct. 101; dito Holl. spoorweg 82; Maatschappij van Weld. 4 pct. —; Aand. Ned. Bank —.

Belgie. — Leening 4½ pct. —; Certific. bij de Bank 2½ pct. 51; dito bij *Rothschild* 2½ pct. 52$^{5}/_{16}$.

Frankrijk. — Oblig. 3 pct. 78$^{1}/_{8}$.

Spanje. — Nieuwe 1 pct. 24$^{7}/_{8}$; Buitenlandsche 3 pct. 51; Binnenlandsche 3 pct. 45¾; Certif. Coup. Sp. Com. 8$^{11}/_{16}$; Amortisabele Schuld 6$^{5}/_{16}$ à 6$^{3}/_{8}$.

Portugal. — Te Londen 5 pct. 42$^{1}/_{8}$; dito 4 pct. 38$^{9}/_{16}$.

Rusland. — Bij *Hope* 1798 en 1816 5 pct. 108; dito 1828 en 1829 5 pct. 106½; Certific. 1831 en 1833 5 pct. 97¼ à 97½; Nieuwe Engelsche 4½ pct. —; dito 1840 4 pct. 90$^{7}/_{8}$ à 91; dito *Stieglitz* 90½; dito 5de serie 4 pct. 90$^{3}/_{8}$; Certific. te Hamburg 5 pct. —; Inschrijving in Assign. 6 pct. 70¾; Certificaten van dito 6 pct. —.

Polen. — Oblig. 4 pct. 85½; Aand. met Lot. fl. 500 162½.

Oostenrijk. — Aand. met Lot. fl. 250 —; Metalliek 5 pct. 77¾ à 78; Dito betaalb. Amsterdam 5 pct. 90$^{5}/_{8}$; Dito Lett. B. 5 pct. —; Dito 1847 2½ pct. 40$^{3}/_{16}$ à 40½; Dito 1851 2½ pct. 40$^{1}/_{8}$ à 40$^{3}/_{16}$; Weener Bank 5 pct 86¾; Dito 4 pct. 69½.

Sardinie. — Bij *Hambro* 5 pct. —.

Denemarken. — Dito 5 pct. —.

Brazilie. — Bij *Rothschild* 5 pct. 99½; te Londen 1843 5 pct. —.

Louisiana. — Bij *Hope & Co.* 5 pct. 100$^{7}/_{16}$.

Philadelphia. — Bank-Actiën 4 à 4¼.

Mexico. — te Londen 3 pct. 25$^{5}/_{16}$.

Peru. — Dito 5½ pct. —; Uitgestelde 1 pct. —.

Grenada. — te Londen 2 pct. 21¾; Uitgestelde 11$^{3}/_{16}$ à 11¼.

Ecuador. — Dito 4$^{3}/_{16}$.

Venezuela. — Dito 3½ pct. 40¾; Uitgestelde —.

Griekenland. — te Londen 5 pct. —.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.